

на дѣдо Стоиловата наивност.
Но дѣдо Стоилъ не се смути.

— Откакъ е направена стан-
цията, ние не помнимъ влакътъ
да е пристигналъ на време. И
сега — чудо. Все ти ли го кара?

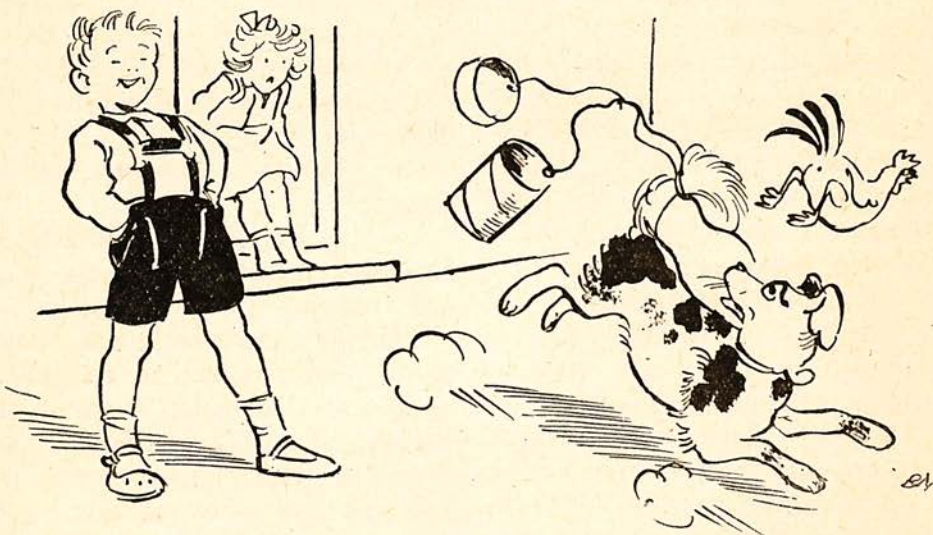
— Азъ, — отвърна Царътъ, и
въ очитѣ му блесна доволство
отъ питането на дѣда Стоила.
— Всичко трѣбва да вършимъ
точно на време, ако искаме да
сме добре.

Стилиянъ Чилингировъ

ЛУДАНЧО-МЪРЗЕЛАНЧО

Вижте нашия Емилъ!
Шапката си накривилъ,
ходи чорлавъ, неостриганъ,
въ къщи не похваща книга!
Съ прашка птиченцата мѣри,
все играе на чиликъ,
въ часъ по смѣтане трепери,
трие съ гума всѣки мигъ!

Книгитѣ му безъ корици,
съ дракотини до една,
даже мръснитѣ терлици
блъсналъ на една страна!
Ужъ внимава въвъ урока,
все учителя следи,
а дорде усѣтишъ ей го,
редъ смѣшници нареди...

Въ чантата му да надзърнешъ,
що ли нѣма сбрано тамъ:
семки, грошчета бакърни,
топчета отъ целофанъ!

А пъкъ четенето мрази —
въ класа е страшно мързеливъ!
Ни тетрадитѣ си пази,
нито нѣвга е съ моливъ.